

Gebedsbrief november: klappen zonder handen

“Loof de HEERE, mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige Naam.” Psalm 103:1

Beste bidder,

Deze maand had ik het privilege om mijn vakantie in Kenia door te brengen. Ik sloot me aan bij een reisgroep die geen strandvakantie beloofde, maar een combinatie van vakantie, vrijwilligerswerk en échte ontmoeting. Een paar van deze ontmoetingen wil ik graag met u delen.

We mochten op bezoek in een voormalig lepradorp. De ‘oude generatie’, hoe ze liefdevol werden genoemd, had zichtbaar de gevolgen van lepra moeten ondergaan. Ontbrekende vingers en onderbenen, verbonden tenen of voetstompen, verloren ooglicht. Maar wat zichtbaar was, was misschien nog niet het ergste. Naast het verlies van hun ledematen waren zij ook families, vrienden en gemeenschappen kwijtgeraakt. Ze waren verstoten uit hun dorpen. De verhalen uit de Bijbel gingen opeens leven... een brok in mijn keel. Samen moesten zij in dit dorp gaan leven, afgezonderd van alles en iedereen. Eenzaam, verstoten, verlaten. Letterlijk. Het dorp werd ‘Rejected Camp’ genoemd. De tranen prikken weer in mijn ogen als ik deze naam typ.

Verlaten, verstoten, verscholen. Zo voelden ze zich, en wantrouwend tegenover elke buitenstaander. Pieter, de huidige projectleider, heeft heel lang moeten werken om hun vertrouwen te winnen. Hij kwam bij dit dorp om hen over God te vertellen, maar werd bejegend met afwijzing: “Laat ons met rust. Je gaat ons ook in de steek laten.” Een beschermd hart kan niet opnieuw gekwetst worden... Maar Pieter hield vol en langzaam, heel langzaam, drongen zijn en Zijn liefde tot de ‘oude generatie’ door. God werd toegelaten en verandering nam zijn intrede. Afgewezen werd gevonden. Eenzaam werd geliefd. Verstoten werd gezegend. ‘Rejected Camp’ werd omgedoopt in ‘Blessed Camp’.

Verdriet verandert in gejubel. En daar middenin sta ik. De ‘oude generatie’ zingt een lied. De tekst versta ik niet, maar de strekking is: “Jezus is mijn Redder”. Wie nog aardig goed ter been is, staat op van z’n mat en begint te dansen. Wie handen heeft, gaat klappen... en zelfs wie geen handen heeft. Een oude vrouw die geen enkele vinger meer over heeft, klapt vol enthousiasme in haar twee overgebleven handstompjes. Dat beeld blijft bij!

Ze hebben het allemaal niet makkelijk en ze zullen zeker met God hebben gewrongen, maar ze prijzen Hem. Ik hoop dat ik dit voorbeeld mag volgen. Laten we bidden voor onze broers of zussen, dichtbij of ver weg, om stand te houden in elke omstandigheid. Laten we bidden dat wij allemaal Hem aanbidden, simpelweg met wat we hebben. Laten wij bidden dat wijzelf en MAF, op grote of kleine schaal, mogen bijdragen aan de omkeer van rejected naar blessed.

Anna-Maria Ahle

Gebedscoördinator MAF Nederland

Kleine ingreep, grote uitwerking

Dank God dat MAF een team oogartsen kon vliegen naar een afgelegen regio in Tanzania. Dank voor veel geslaagde operaties en bid dat de patiënten de ware Arts mogen vinden. In Nederland zijn staaroperaties inmiddels vrij gewoon. Op tijd een kleine ingreep en mensen kunnen weer beter zien. In de regio Kaliua konden veel mensen jarenlang niet meer zien door staar – een aandoening die relatief eenvoudig te verhelpen is, mits er een arts is. Het vonnis voor de meeste mensen in deze regio was glashelder: blind, want er is hier geen arts. Maar, met MAF kon oogchirurg Dr. Erick Msigomba samen met zijn team én de gevoelige apparatuur veilig naar Kaliua vliegen. Daar onderzochten ze 200 patiënten en voerden ze 60 operaties uit. Veel mensen die door hun blindheid

volledig afhankelijk waren geworden van hun familie, kunnen nu weer zien – en weer deelnemen aan het leven. Ondanks deze succesvolle dagen schatten de artsen in dat er nog veel meer mensen zijn die hulp aan hun zicht nodig hebben. Bid dat we samen met de artsen en MAF deze mensen kunnen vinden en kunnen helpen. Bid dat mensen in afgelegen gebieden structureel toegang krijgen tot de hulp die ze zo hard nodig hebben. Dank voor de mensen die deze keer geholpen konden worden en bid voor hun herstel.

Van baby in nood tot piloot in dienst

Dank God voor het leven van Esther, die als baby werd gered m.b.v. een MAF-vlucht – en nu zelf helpt levens te redden als ambulancepiloot. In 1989 werd de acht maanden oude Esther Dii doodziek door een ernstige longontsteking. Haar moeder, een gezondheidswerker in het afgelegen Simbari (Papoea-Nieuw-Guinea), kon haar eigen dochter niet helpen. “Het enige wat ze kon doen was bidden en wachten op een vliegtuig”. Dat vliegtuig kwam – met MAF-piloot Marcus Grey in de cockpit. Hij vloog baby Esther naar Goroka en reed haar daarna persoonlijk door naar het ziekenhuis. Nu, 36 jaar later, ontmoetten zij elkaar opnieuw. Geïnspireerd door Marcus is Esther ambulancepiloot bij CIS Aviation in de VS geworden. Elke keer dat zij een ziek kind vliegt, denkt ze terug aan die dag en aan de liefde van God. Dank de Heere voor die levensreddende vlucht 36 jaar geleden en voor elke vlucht sindsdien. Dank voor Esthers taak als ambulancepiloot en bid dat zij en MAF veel levens mogen helpen redden. Bid dat elke vlucht en ontmoeting een blijvende impact mogen hebben op mensen en in Gods Koninkrijk. Dank God voor de verhalen die Hij schrijft.

Vreugde en leed

Dank God voor de MAF-gezinnen die Nederland achterlaten om te gaan waar Hij hen roept. Bid dat zij kracht ontvangen in moeilijke omstandigheden, vreugde vinden in hun taak en omringd worden door goede vrienden. MAF-gezinnen leven vaak ver van familie, vrienden en vertrouwde routines. Ze navigeren nieuw terrein, vreemde talen, onbekende culturen – soms met jonge kinderen, in afgelegen gebieden of onvoorspelbare omstandigheden. Veelal voelen ze zich thuis op de plek waar ze zijn, genieten ze van de mensen en de taken, maar sommige dagen is het ook afzien en standhouden. We willen al onze uitgezondenen aan de Heere opdragen. Dat Hij hen moge omringen met Zijn liefde, bescherming en leiding. We willen bidden voor veel vreugdevolle momenten, voor verbondenheid op de plek waar ze zijn en met de mensen in Nederland, voor moed en standvastigheid in moeilijke dagen en voor bemoediging in alle dagen. We willen bidden dat zij Zijn licht mogen uitdragen, ieder in zijn eigen rol, en alsmaar gevuld mogen worden door Zijn licht.

Verdere gebedspunten

- Prijs God dat MAF vier grote zonnepanelen naar een school in Congo kon brengen, die door overstromingen zonder stroom zat. Bid voor een succesvolle installatie.
- Dank dat het watervliegtuig veilig in Oeganda is geland en bid voor het papierwerk dat volgt om het te registreren en operationeel te laten vliegen.
- Bid voor Madagaskar. Na onrust en rellen halverwege oktober is de situatie weer rustiger, maar nog steeds fragiel.
- Bid voor de nodige toestemmingen van de overheid voor het MAF-programma in Tsjaad.
- Dank dat MAF dringend benodigde voedsel- en kledingvoorraden kon vliegen naar een afgelegen Samburu-dorp in Kenia.

Dank u wel voor uw trouwe gebed.